

24 Φεβρουαρίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΝΑ ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ/ Ή ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 335/92)

-
- Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Τίτλος προσφυγής — Παράλειψη εξειδίκευσης του οργάνου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά κώλυμα στην εξέταση της νομιμότητας της απόφασης.*
- 5 *Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Προσβολή περισσότερων πράξεων σε προσφυγή — Απαγόρευση προσβολής περισσότερων της μιας εκτελεστών διοικητικών πράξεων με το ίδιο δικόγραφο — Εξαιρέση η συνάφεια — Κριτήρια συναφείας.*
- 10 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι και ο περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμος (Ν.160/85) — Ανάλυση — Αναδρομικότητα των διορισμών.*
- 15 *Διοικητική Πράξη — Αναδρομική — Πρόσδοση ανδρομικού χαρακτήρα σε διοικητική πράξη επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, εφόσον εξουσιοδοτείται από το Νόμο.*
- 20 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Τοποθέτηση μετά το διορισμό — Επαφίεται στην αρμόδια διοικητική αρχή — Διορισμός και τοποθέτηση συνιστούν αρμοδιότητες, η άσκηση των οποίων ανάγεται σε διαφορετικές Αρχές — "Τοποθέτηση" δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη — Ανάπτυξη και επιφυλάξεις.*

Με την προσφυγή προσβλήθηκαν δύο ξεχωριστές διοικητικές πράξεις:

- (α) Η τοποθέτηση της αιτήτριας στην Υπηρεσία Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού στην Κύπρου μετά το διορισμό της στη Δημόσια Υπηρεσία, βάσει του Περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμου του 1985 (Ν. 160/85) και 5
- (β) Η άρνηση μη κατονομαζόμενης αρχής της Δημοκρατίας να εγκρίνει τα έξοδα "μετακίνησης της αιτήτριας από το Ηνωμένο Βασίλειο, όπου υπηρετούσε, στην Κύπρο." 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Η παράλειψη εξειδίκευσης του οργάνου της κεντρικής κυβέρνησης που πήρε την εκκαλούμενη απόφαση, ή ακόμα εσφαλμένη αναφορά σ'αυτό, δε συνιστά κώλυμα στην αναθεώρηση της πράξης εφόσον η προσφυγή στρέφεται, όπως σ'αυτή την περίπτωση, κατά της Δημοκρατίας εξ ονόματος της οποίας λαμβάνεται η απόφαση. Υπάρχει όμως ανυπέρβλητο κώλυμα στην αναθεώρηση της δεύτερης απόφασης το οποίο προκύπτει από τον κανόνα του δικονομικού δικαίου που απαγορεύει την προσβολή περισσότερων της μιας εκτελεστών διοικητικών πράξεων με το ίδιο ένδικο μέσο. 15

Εξαίρεση του κανόνα αποτελεί μόνο η περίπτωση όπου υφίσταται συνάφεια μεταξύ των εκτελεστών πράξεων που προσβάλλονται με το ίδιο μέσο, οπότε η συνένωση συγχωρείται. Συναφείς είναι οι πράξεις που έχουν κοινό υπόβαθρο και έπεται η μια της άλλης, ή πράξεις που αφορούν τον αιτητή και στηρίζονται σε κοινό νομικό και πραγματικό υπόβαθρο και ταυτόσημη αιτιολογία. Δύο ή περισσότερες αποφάσεις μπορεί να χαρακτηριστούν ως "συναφείς" εφόσον έχουν κοινό ιστό. 20

2. Ο περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμος (Ν. 160/85) δεν προβλέπει το διορισμό έκτακτων υπαλλήλων στη θέση όπου υπηρετούσαν εκτάκτως. Η έκτακτη υπηρεσία τους παρείχε το έρεισμα για διορισμό. Δεν προεξοφλούσε όμως τη θέση στην οποία θα διορίζονταν. Στην προκείμενη περίπτωση δεν αμφισβητείται ότι ο διορισμός της αιτήτριας στη θέση Γραφέα δεύτερης τάξης, τον οποίο άλλωστε αποδέχτηκε, συνιστούσε διορισμό σε κατάλληλη θέση. 35

Ο ίδιος ο Νόμος προβλέπει ότι όλοι οι διορισμοί που διενεργ-

γούνται βάσει των προνοιών του ανατρέχουν στη 8/11/85 και προσλαμβάνουν αναδρομικό χαρακτήρα.

- 5 Σκοπός του νομοθέτη ήταν η εξασφάλιση στους διοριζομένους των ενεργημάτων μόνιμου διορισμού στη Δημόσια Υπηρεσία από 8/11/85. Η πρόσδοση αναδρομικού χαρακτήρα σε διοικητική πράξη επιτρέπεται κατ'εξάιρεση προς το γενικό κανόνα που την αποκλείει εφόσον εξουσιοδοτείται από το Νόμο.
- 10 3. Η τοποθέτηση υπαλλήλων που διορίζονται στη Δημόσια υπηρεσία, επαφίεται στη διοικητική Αρχή η οποία έχει αρμοδιότητα για τον κλάδο της υπηρεσίας στον οποίο ανήκει η θέση στην οποία έχει διοριστεί [βλ. Άρθρο 43 του Ν. 33/67 και Άρθρο 39 του Ν. 1/90]. Ο διορισμός προσώπου στη Δημόσια Υπηρεσία δεν τεκμηριώνει άμεσα ή
- 15 έμμεσα και την τοποθέτησή του σε ειδική θέση στον κλάδο όπου ανήκει η θέση. Ο διορισμός και η τοποθέτηση συνιστούν αρμοδιότητες η άσκηση των οποίων ανάγεται σε διαφορετικές Αρχές. Η φύση της "τοποθέτησης" προσώπου που διορίζεται στη Δημόσια Υπηρεσία δεν έχει συζητηθεί σε βαθμό και έκταση που να έχει φωτίσει
- 20 όλες τις πτυχές του θέματος. Με αυτή την επιφύλαξη κατά νου, η τοποθέτηση δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη. Η τοποθέτηση δε συνεπάγεται οποιοσδήποτε συνέπειες στα δικαιώματα (περιλαμβανομένων και ωφελημάτων) και υποχρεώσεις του προσώπου το οποίο διορίζεται, αλλά συναρτάται αποκλειστικά με τις λειτουργικές ανάγκες της Δημόσιας Υπηρεσίας, στην εκπλήρωση των οποίων αποκλειστικό λόγο έχει η αρμόδια διοικητική Αρχή. Νεοδιοριζόμενος δημόσιος υπάλληλος δεν έχει ούτε μπορεί να έχει οποιοδήποτε
- 25 κερτιμένο δικαίωμα για τα καθήκοντα που θα του ανατεθούν.
- 30 4. Η επίδικη απόφαση δεν είναι εκτελεστή και συνεπώς δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο αναθεώρησης. Αλλά και εκτελεστή να ήταν η πράξη της τοποθέτησης, το αποτέλεσμα της προσφυγής δε θα ήταν διαφορετικό. Η τοποθέτηση της αιτήτριας ήταν το επακόλουθο του διορισμού της σε κατάλληλη θέση, βάσει του Ν. 160/85. Δεν
- 35 έχει θεθεί ο,τιδήποτε ενώπιόν του Δικαστηρίου, το οποίο να υποδηλώνει ότι η εξουσία για τον καθορισμό των καθηκόντων της δεν ασκήθηκε με αναφορά στις ανάγκες της Δημόσιας Υπηρεσίας. Ο πλασματικός χαρακτήρας του αναδρομικού διορισμού της ήταν το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της εφαρμογής του Ν. 160/85, η θέσπιση του οποίου δημιούργησε και τις προϋποθέσεις για το διορισμό της αιτήτριας και την παροχή των ενεργημάτων που της εξασφάλισε. Τόσο ο αναδρομικός διορισμός, όσο και η τοποθέτηση που προβλέπει ο Ν. 160/85, ενέχουν και στις δύο περιπτώσεις πλασματικό χαρακτήρα. Το πλάσμα αυτό του δικαίου έχει ως αντικείμενο την πα-
- 40

ροχή δικαιωμάτων στους διοριζόμενους πριν την ημερομηνία κατά την οποία είχε δημιουργηθεί ο δεσμός τους με τη Δημόσια Υπηρεσία. Επομένως η αιτήτρια δεν μπορεί να επιλέγει το ένα σκέλος, το διορισμό της, και να απορρίπτει το άλλο, την τοποθέτησή της που είναι το συνακόλουθο του αναδρομικού διορισμού της.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10

Georghiou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 400,

Σιμιλλή και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 463,

Λόρδος και Αναστασιάδης Λτδ. και Άλλοι ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Αμαθούντος (1990) 3 Α.Α.Δ. 535,

15

Yiallourou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 214,

Karapataki v. Republic (1982) 3 C.L.R. 88,

20

Costea v. Republic (1983) 3 C.L.R. 115.

Προσφυγή.

25

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση με την οποία η αιτήτρια τοποθετήθηκε στην Υπηρεσία Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού στην Κύπρο και της άρνησης των καθ'ων η αιτηση να εγκρίνουν τα έξοδα μετακίνησης της αιτήτριας από το Ηνωμένο Βασίλειο, όπου υπηρετούσε, στην Κύπρο.

30

A. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

E. Παπακυριακού, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

35

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή προσβάλλονται δυο ξεχωριστές διοικητικές πράξεις :

40

(α) Η τοποθέτηση της αιτήτριας στην Υπηρεσία Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού στην Κύπρο που της γνωστοποιήθηκε με επιστολή της 4/2/92 μετά το διορισμό της στη Δημόσια Υπηρε-

σία βάσει του Περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός σε Δημόσιες Θέσεις) Νόμου του του 1985 (Ν. 160/85) και

- 5 (β) η άρνηση μη κατονομαζόμενης αρχής της Δημοκρατίας να εγκρίνει τα έξοδα "μετακίνησης της αιτήτριας από το Ηνωμένο Βασίλειο, όπου υπηρετούσε, στην Κύπρο."

10 Όπως προκύπτει με το ίδιο ένδικο μέσο, προσβάλλονται δυο διοικητικές πράξεις, προφανώς γιατί και οι δυο σχετίζονται με τις συνέπειες του διορισμού της αιτήτριας στη θέση Γραφέα δεύτερης τάξης στην Υπηρεσία Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, βάσει του Ν. 160/85.

15 Οι καθ' ων η αίτηση αμφισβήτησαν το παραδεκτό της αναθεώρησης της δεύτερης απόφασης, για το λόγο ότι δεν κατονομάζεται στον τίτλο της προσφυγής το όργανο της Δημοκρατίας που την έλαβε, συγκεκριμένα το Υπουργείο των Εξωτερικών. Η παράλειψη εξειδίκευσης του οργάνου της κεντρικής κυβέρνησης που πήρε την εκκαλούμενη απόφαση, ή ακόμα εσφαλμένη αναφορά σ' αυτό, δε συνιστά κώλυμα στην αναθεώρηση της πράξης εφόσον η προσφυγή στρέφεται, όπως σ' αυτή την περίπτωση, κατά της Δημοκρατίας εξ ονόματος της οποίας λαμβάνεται η απόφαση. Υπάρχει όμως ανυπέροβλο κώλυμα στην αναθεώρηση της δεύτερης απόφασης το οποίο προκύπτει από τον κανόνα του δικονομικού δικαίου που

20 απαγορεύει την προσβολή περισσότερων της μιας εκτελεστών διοικητικών πράξεων με με το ίδιο ένδικο μέσο [βλ. μεταξύ άλλων *Georghiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 400, *Σιμιλλή και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 463 και *Λόρδος & Αναστασιάδης Ατδ. και Άλλοι ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Αμαθύντος* (1990) 3 Α.Α.Δ.

25 535]. Εξαιρέση του κανόνα αποτελεί μόνο η περίπτωση όπου υφίσταται συνάφεια μεταξύ των εκτελεστών πράξεων που προσβάλλονται με το ίδιο μέσο, οπότε η συνένωση συγχωρείται. Συναφείς είναι οι πράξεις που έχουν κοινό υπόβαθρο και έπεται η μια της άλλης, ή πράξεις που αφορούν τον αιτητή και στηρίζονται σε κοινό νομικό και πραγματικό υπόβαθρο και ταυτόσημη αιτιολογία [βλ. Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-59, σ. 274 και Αίτηση Ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, σ. 357 - Θ. Τσάτσου]. Δυο ή περισσότερες αποφάσεις μπορεί να χαρακτηριστούν ως "συναφείς" εφόσον έχουν κοινό ιστό.

40 Όπως συνάγεται από τα γεγονότα που στοιχειοθετούν τις δυο αποφάσεις, αυτές λήφθηκαν από διαφορετικά όργανα του κράτους και στηρίζονται σε διαφορετικές πρόνοιες της νομοθεσίας. Η απόφαση για την τοποθέτηση της αιτήτριας (μετά το διορισμό της

στη Δημόσια Υπηρεσία) βασίστηκε στις πρόνοιες του Ν. 160/85 και των σχετικών προνοιών της νομοθεσίας για τη Δημόσια Υπηρεσία, ενώ η δεύτερη απόφαση λήφθηκε από το Υπουργείο των Εξωτερικών βάσει του σχεδίου Επιδομάτων Εξωτερικού.

5

Διαπιστώνω ότι ελλείπει η απαραίτητη συνάφεια μεταξύ των αποφάσεων ώστε να καθίσταται παραδεκτή η αναθεώρηση της δεύτερης απόφασης η οποία προσβάλλεται με το ίδιο ένδικο μέσο όπως και η πρώτη. Έπεται ότι η δεύτερη απόφαση εκπίπτει από τα παραδεκτά επίδικα θέματα της παρούσας διαδικασίας και διαγράφεται.

10

Η αιτήτρια εργοδοτείτο στην Υπάτη Αρχαιοσυνείδηση της Δημοκρατίας στο Λονδίνο από το 1984 ως "επιτόπιο προσωπικό". Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει πρόσωπα που υπηρετούν στις διπλωματικές αποστολές της Κύπρου στο εξωτερικό που δεν ανήκουν στη Δημόσια Υπηρεσία και προσλαμβάνονται για την εκπλήρωση έκτακτων καθηκόντων της αποστολής. Η επιλογή τους περιορίζεται μεταξύ των κατοίκων της χώρας όπου λειτουργεί η Πρεσβεία και οι όροι εργασίας τους είναι ανάλογοι με εκείνους που επικρατούν στην τοπική αγορά.

15

20

Μετά από διάβημα της αιτήτριας (και άλλων προσώπων που ήταν στην ίδια θέση με αυτή) και γνωμάτευσης της Γενικής Εισαγγελίας, έγινε δεκτό το αίτημά της για μόνιμο διορισμό στη Δημόσια Υπηρεσία της Δημοκρατίας βάσει του Ν. 160/85. Με το νόμο εκείνο εσκοπείτο η ένταξη στη Δημόσια Υπηρεσία αδιόριστων υπαλλήλων που υπηρετούσαν σε κυβερνητικές υπηρεσίες πάνω σε έκτακτη βάση. Το άρθρο 3 του Ν. 160/85 θεσμοποίησε το διορισμό έκτακτων υπαλλήλων σε "κατάλληλη θέση" στη Δημόσια Υπηρεσία, αναδρομικά από 8/11/85. Η Ε.Δ.Υ., αφού διεπίστωσε ότι ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις που έθετε το άρθρο 3, διόρισε την αιτήτρια στη θέση Γραφέα δεύτερης τάξης στο Γενικό Γραμματειακό Προσωπικό. Η απόφαση λήφθηκε στις 9/9/91, γνωστοποιήθηκε στην αιτήτρια η οποία την αποδέχτηκε, οπότε οριστικοποιήθηκε ο διορισμός της στην προαναφερθείσα θέση, γεγονός που της γνωστοποιήθηκε με επιστολή της 17/12/91. Στις 4/2/92 της κοινοποιήθηκε η τοποθέτησή της στην Υπηρεσία της Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού στην Κύπρο, πράξη προς την οποία ενέστη και εφόσον η ένστασή της δεν έγινε δεκτή, υπέβαλε την παρούσα προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της τοποθέτησής της.

25

30

35

40

Η αιτήτρια υπεστήριξε ότι η πράξη που προσβάλλεται δε συνιστά "τοποθέτηση" σε ειδική θέση στη Δημόσια Υπηρεσία αλλά μετάθεσή της από το Η.Β. στην Κύπρο. Εισηγήθηκε ότι η απουσία οποι-

ασδίρποτε αναφοράς στη γνωστοποίηση του διορισμού της (επιστολή ημερομηνίας 17/12/91) σε τοποθέτησή της σε οποιοδήποτε άλλο μέρος από εκείνο στο οποίο υπηρετούσε, υποδήλωνε και την τοποθέτησή της στην Υπάτη Αρμοστεία του Λονδίνου, οπότε η απόφαση που της γνωστοποιήθηκε στις 4/2/92 ενέχει χαρακτήρα μετάθεσής της από το Η.Β. στην Κύπρο. Περαιτέρω, η αιτήτρια υπεστήριξε ότι κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες η αναδρομική τοποθέτησή της στην Κύπρο από 8/11/85 έχει εξωπραγματικό χαρακτήρα, αντίκειται στην αρχή του διοικητικού δικαίου που απαγορεύει την αναδρομική εφαρμογή διοικητικών πράξεων και, τέλος, πάσχει λόγω παράλειψης διερεύνησης των προσωπικών της συνθηκών. Αντίθετα, η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υπεστήριξε ότι η πράξη συνιστά εσωτερικό διοικητικό μέτρο ενόψει της νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου η οποία ορίζει ότι η μετακίνηση υπαλλήλου από ένα τμήμα σε άλλο της ίδιας υπηρεσίας και μέσα στην ίδια πόλη, δε συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη [βλ. *Yiallourou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 214, *Karapataki v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 88 και *Costea v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 115].

20 Διαφωνώ και με τις δυο εισηγήσεις. Αν η απόφαση η οποία της κοινοποιήθηκε στις 4/2/92 συνιστούσε μετάθεση της αιτήτριας από το Η.Β. στην Κύπρο, η πράξη αναμφίβολα θα είχε εκτελεστό χαρακτήρα ενόψει των συνεπειών που θα ενείχε και του επακόλουθου επηρεασμού των δικαιωμάτων της αιτήτριας. Το κρίσιμο όμως ερώτημα είναι ο προσδιορισμός του χαρακτήρα της πράξης. Για να δοθεί απάντηση, πρέπει να ανατρέξουμε στις διατάξεις του Ν. 160/85 και στις σχετικές πρόνοιες του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου αναφορικά με τη φύση της πράξης της τοποθέτησης προσώπων που διορίζονται στη Δημόσια Υπηρεσία στο κυβερνητικό τμήμα που θα προσφέρουν τις υπηρεσίες τους.

35 Η πρώτη διαπίστωση είναι ότι ο Ν. 160/85 δεν προβλέπει το διορισμό έκτακτων υπαλλήλων στη θέση όπου υπηρετούσαν εκτάκτως. Η έκτακτη υπηρεσία τους παρείχε το έρεισμα για διορισμό. Δεν προεξοφλούσε όμως τη θέση στην οποία θα διορίζονταν. Στην προκείμενη περίπτωση δεν αμφισβητείται ότι ο διορισμός της αιτήτριας στη θέση Γραφέα δεύτερης τάξης, τον οποίο άλλωστε αποδέκτηκε, συνιστούσε διορισμό σε κατάλληλη θέση.

40 Η δεύτερη διαπίστωση είναι ότι ο ίδιος ο Νόμος προβλέπει ότι όλοι οι διορισμοί που διενεργούνται βάσει των προνοιών του Ν. 160/85 ανατρέχουν στη 8/11/85 και προσλαμβάνουν αναδρομικό χαρακτήρα.

Όπως κατανοώ το Νόμο, σκοπός του νομοθέτη ήταν η εξασφάλιση στους διοριζομένους των ευεργετημάτων μόνιμου διορισμού στη Δημόσια Υπηρεσία από 8/11/85. Η πρόσδοση αναδρομικού χαρακτήρα σε διοικητική πράξη επιτρέπεται κατ' εξαίρεση προς το γενικό κανόνα που την αποκλείει εφόσον εξουσιοδοτείται από το νόμο [βλ. Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-59, σσ. 197 - 198, και Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων 1951, σσ. 370 - 373, Στασινοπούλου].

5

Η ανάθεση καθηκόντων σε πρόσωπο που διορίζεται σε δημόσια θέση, δηλαδή η τοποθέτησή του εντός του κλάδου της υπηρεσίας στην οποία ανήκει η θέση, αποτελεί αρμοδιότητα της διοικητικής Αρχής στην οποία υπάγεται η θέση που, στην περίπτωση του Γενικού Γραμματειακού Προσωπικού, είναι ο Προϊστάμενος του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού. Τόσο βάσει των διατάξεων του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, Ν. 33/67, που ίσχυε στις 8/11/85, όσο και βάσει του νόμου που τον αντικατέστησε, του Ν. 1/90, η τοποθέτηση υπαλλήλων που διορίζονται στη Δημόσια Υπηρεσία, επαφίεται στη διοικητική Αρχή η οποία έχει αρμοδιότητα για τον κλάδο της υπηρεσίας στον οποίο ανήκει η θέση στην οποία έχει διοριστεί [βλ. Άρθρο 43 του Ν. 33/67 και Άρθρο 39 του Ν. 1/90]. Ο διορισμός προσώπου στη Δημόσια Υπηρεσία δεν τεκμηριώνει άμεσα ή έμμεσα και την τοποθέτησή του σε ειδική θέση στον κλάδο όπου ανήκει η θέση. Ο διορισμός και η τοποθέτηση συνιστούν αρμοδιότητες η άσκηση των οποίων ανάγεται σε διαφορετικές Αρχές. Συνεπώς ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι η γνωστοποίηση του διορισμού της στις 17/7/91 τεκμηριώνει και την τοποθέτησή της στο Η.Β., είναι εσφαλμένη. Ούτε μπορεί να εξαχθούν οποιαδήποτε συμπεράσματα από την καθυστέρηση της αρμόδιας Αρχής να προβεί στην τοποθέτηση της αιτήτριας. Η τοποθέτηση δημόσιου υπαλλήλου έπεται του διορισμού του και διενεργείται από όργανο άλλο από την Ε.Δ.Υ. στην οποία παρέχεται η αρμοδιότητα για το διορισμό δημόσιου υπαλλήλου.

10

15

20

25

30

Η φύση της "τοποθέτησης" προσώπου που διορίζεται στη Δημόσια Υπηρεσία δεν έχει συζητηθεί σε βαθμό και έκταση που να έχει φωτίσει όλες τις πτυχές του θέματος. Με αυτή την επιφύλαξη κατά νου, η άποψή μου είναι ότι η τοποθέτηση δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη. Η τοποθέτηση δε συνεπάγεται οποιοσδήποτε συνέπειες στα δικαιώματα (περιλαμβανομένων και ωφελημάτων) και υποχρεώσεις του προσώπου το οποίο διορίζεται αλλά συναρτάται αποκλειστικά με τις λειτουργικές ανάγκες της Δημόσιας Υπηρεσίας στην εκπλήρωση των οποίων αποκλειστικό λόγο έχει η αρμόδια διοικητική Αρχή. Νεοδιορι-

35

40

ζόμενος δημόσιος υπάλληλος δεν έχει ούτε μπορεί να έχει οποιοδήποτε κεκτημένο δικαίωμα για τα καθήκοντα που θα του ανατεθούν. Το γεγονός της προϋπηρεσίας της αιτήτριας σε έκτακτη βάση, δεν της παρείχε, βάσει του Ν. 160/85, οποιοδήποτε κεκτημένο δικαίωμα αναφορικά με την τοποθέτησή της. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι είναι μέσο του διορισμού της αιτήτριας (στη Δημόσια Υπηρεσία) που η ίδια επεδίωξε που είχε συναφθεί οργανικός δεσμός της με τη Δημόσια Υπηρεσία.

- 5
- 10 Καταλήγω ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι εκτελεστή και συνεπώς δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο αναθεώρησης. Αλλά και εκτελεστή να ήταν η πράξη της τοποθέτησης, το αποτέλεσμα της προσφυγής δε θα ήταν διαφορετικό. Η τοποθέτησή της ήταν το επακόλουθο του διορισμού της σε κατάλληλη θέση,
- 15 βάσει του Ν. 160/85. Δεν έχει τεθεί οτιδήποτε ενώπιόν μου το οποίο να υποδηλώνει ότι η εξουσία για τον καθορισμό των καθηκόντων της δεν ασκήθηκε με αναφορά στις ανάγκες της Δημόσιας Υπηρεσίας. Ο πλασματικός χαρακτήρας του αναδρομικού διορισμού της ήταν το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της εφαρμογής του Ν. 160/85, η θέσπιση του οποίου δημιούργησε και τις προϋποθέσεις για το διορισμό της αιτήτριας και την παροχή των ευεργετημάτων που της εξασφάλισε. Τόσο ο αναδρομικός διορισμός, όσο και η τοποθέτηση που προβλέπει ο Ν. 160/85, ενέχει και στις δυο περιπτώσεις πλασματικό χαρακτήρα. Το πλάσμα
- 20 αυτό του δικαίου έχει ως αντικείμενο την παροχή δικαιωμάτων στους διοριζόμενους πριν την ημερομηνία κατά την οποία είχε δημιουργηθεί ο δεσμός τους με τη Δημόσια Υπηρεσία. Επομένως η αιτήτρια δε μπορεί να επιλέγει το ένα σκέλος, το διορισμό της, και να απορρίπτει το άλλο, την τοποθέτησή της που είναι το συνακόλουθο του αναδρομικού διορισμού της.
- 25
- 30

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

35

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα.*